

บทที่ 7
พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองได้
ต้องทุ่มชีวิตให้ถุกธรรม

เนื้อหาบทที่ 7

พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองได้ ต้องทุ่มชีวิตให้ถูกรธรรม

- 7.1 องค์ประกอบที่ดีในการสร้างบารมีให้ตลอดรอดฝั่ง
- 7.2 กัลยาณมิตรที่เป็นต้นแบบให้เราได้เป็นอย่างไร
- 7.3 นิสัยพื้นฐานแห่งการบรรลุธรรมเป็นอย่างไร
- 7.4 การดำเนินชีวิตที่ไม่ประมาทในการประพฤติพรหมจรรย์เป็นอย่างไร
- 7.5 สรุป : การทุ่มชีวิตให้ถูกรธรรม

1. ผู้ที่จะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่พระพุทธศาสนาได้ ต้องเป็นผู้ “ทุ่มชีวิตให้พุทธธรรม” ดังนั้นแต่อย่างก้าวจึงต้องก้าวไปด้วยสติปัญญาในการฝึกฝนอบรมตนเองให้รอบคอบ จะได้ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง เข้ารกเข้าพงจนกลายเป็นความเสียหายต่อพระพุทธศาสนา

2. ผู้ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวได้ จะต้องได้ต้นแบบที่ดีคอยบอกทาง ต้องมีนิสัยเคารพ มีวินัย อดทนในการฝึกมรรคมืองค์ 8 และไม่ประมาทในการประพฤติพรหมจรรย์

3. การจะได้ครูดีต้องการที่มีคุณสมบัติดังนี้เป็นที่รักที่สบายใจ น่าเคารพ น่าเทิดทูน ฉลาด พรั่งพร้อม อดทนถ้อยคำของศิษย์ แกล้งเรื่องเล็กน้อยได้ และไม่ชักนำในทางที่เสื่อม การจะได้ นิสัยพื้นฐานต้องมีวินัย เคารพ อดทนจนเป็นนิสัย และการไม่ประมาทในการประพฤติพรหมจรรย์นั้น ต้องระวังอย่าให้ข้าศึกเข้ามาทางอายตนะทั้ง 6 พร้อมปิดกั้นมิให้อุกศลเข้ามาทางปัจจัย 4 และ 5 ห้องแห่งชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้รู้ลักษณะของผู้ที่จะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่พระพุทธศาสนาได้
2. เพื่อให้รู้องค์ประกอบของผู้ที่จะมีลักษณะดังกล่าวได้
3. เพื่อให้รู้ความหมายขององค์ประกอบแต่ละอย่างของผู้ที่จะทุ่มชีวิตให้พุทธธรรม

บทที่ 7

พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองได้ต้องทุ่มชีวิตให้ถูกรธรรม

สิ่งที่เป็นปัญหาในการฝึกคนมาทุกยุคทุกสมัย ก็คือ “ความไม่รู้ว่าตนเองยังไม่รู้” หรือ “รู้แต่ไม่ทำ” หรือ “ทำแต่ไม่ทุ่มชีวิต” หรือ “ทุ่มชีวิตแต่ทุ่มไม่ถูกรธรรม”

ผู้ที่นำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่พระพุทธศาสนาได้ ต้องเป็นผู้ “ทุ่มชีวิตให้ถูกรธรรม” แต่อย่างก้าวของเขา จึงต้องก้าวไปด้วยสติปัญญาในการฝึกฝนอบรมตนเองให้รอบคอบ และมีหัวใจบริสุทธิ์ต่อทุกคนในโลกนี้ จึงจะสามารถนำพาตนเองและผู้อื่นที่ติดตามมา ก้าวไปได้ ตรงต่อหนทางพระนิพพาน ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง เข้ารกเข้าพงจนกลายเป็นความเสียหายต่อพระพุทธศาสนา

7.1 องค์ประกอบที่ดีในการสร้างบารมีให้ตลอดรอดฝั่ง

ผู้ที่ทุ่มชีวิตให้ถูกรธรรมได้นั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดเจนว่า **เขาต้องได้ กัลยาณมิตรประเภทที่ปฏิบัติมรรคมงคล 8 อย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน คอยพร่ำสอน ชี้บอกหนทางข้ามภพสาม มุ่งตรงสู่พระนิพพานได้อย่างปลอดภัย** เพราะกัลยาณมิตรนั้นมีใช่เป็นเพียงครึ่งหนึ่งของการประพฤติพรหมจรรย์เท่านั้น แต่เป็นทั้งหมดของการประพฤติพรหมจรรย์

หากใครยังไม่ได้กัลยาณมิตรประเภทที่ปฏิบัติมรรคมงคล 8 อย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน คอยเคี่ยวเข็ญ-อบรม-แนะนำ-พร่ำสอนด้วยความบริสุทธิ์ใจ โดยไม่ปิดบัง แม้เขาจะทุ่มชีวิตนับครั้งไม่ถ้วน ก็ยากจะปฏิบัติมรรคมงคล 8 ได้ดี อุปมาเหมือน**นบुकคลตาดี แต่ได้คนตาบอดบอกทาง ฉะนั้น**

นั่นก็หมายความว่า การที่ใครจะนำพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปใช้สร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่พระพุทธศาสนาได้จริงนั้น จะต้องได้องค์ประกอบที่ดีในการฝึกฝนอบรมตนเองให้ตลอดรอดฝั่ง อย่างน้อย 3 ประการ

- 1) **ต้องได้ต้นแบบที่เป็นครูดี** คือ กัลยาณมิตรประเภทที่ปฏิบัติมรรคมงคล 8 อย่าง

ทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน คอยชี้ชุมทรัพย์ และบอกหนทางตรงไปสู่พระนิพพาน โดยไม่ปิดบัง

2) **ต้องมีนิสัยพื้นฐานแห่งการบรรลุธรรม** คือต้องมีนิสัยเคารพ นิสัยมีวินัย และนิสัยอดทน ในการฝึกฝนมรรคมงคล 8 ตามคำสอนของท่านอย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน

3) **ต้องดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาทในการประพฤติพรหมจรรย์** คือไม่ติดเหยื่อล่อที่เป็นศัตรูต่อการประพฤติพรหมจรรย์ในทุกย่างก้าวในการดำเนินชีวิต

7.2 กัลยาณมิตรที่เป็นต้นแบบให้เราได้เป็นอย่างไร

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดเจนว่าเมื่อใดก็ตามที่เราพบเจอบุคคลที่ปฏิบัติมรรคมงคล 8 อย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน จนกระทั่งบังเกิดคุณสมบัติของครูดี 7 ประการต่อไปนี้ อยู่ในตัวของท่าน ได้แก่

- 1) **ปิโย** คือ เป็นที่รัก เป็นที่สบายใจ
- 2) **ครุ** คือ เป็นที่น่าเคารพ
- 3) **ภาวนีโย** คือ เป็นที่น่ายกย่องเทิดทูน
- 4) **วัตตา** คือ ฉลาดตักเตือนพร่ำสอน
- 5) **วจนักขโม** คือ อดทนในถ้อยคำของลูกศิษย์
- 6) **คัมภีรญจะกัตถัง กัตตา** คือ แกล้งเรื่องลึกลับได้
- 7) **โนจัญญาเน นियोชะเย** คือ ไม่ชักนำไปในทางเสื่อม

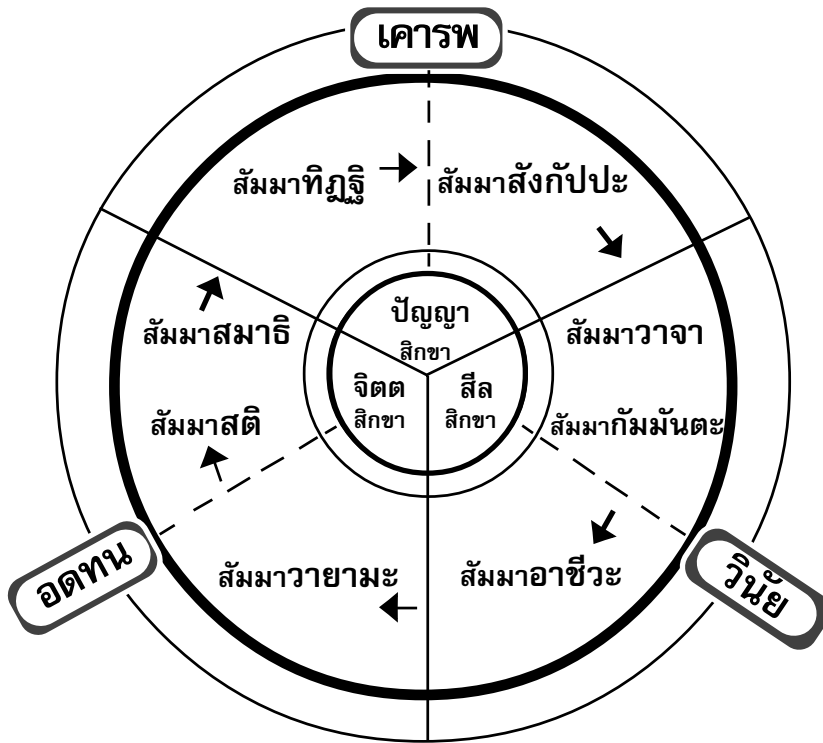
เมื่อใดที่พบบุคคลที่มีคุณสมบัติเช่นนี้ อย่าเสียเวลาไปแสวงหาครูอาจารย์ท่านอื่น ให้เข้าไปก้มกราบท่านเป็นอาจารย์ ตั้งใจฝึกปฏิบัติเอานิสัยทุ่มชีวิตปฏิบัติมรรคมงคล 8 กับท่าน เพราะท่านคือครูดีที่จะพาเราข้ามภพสามไปสู่ฝั่งพระนิพพานได้จริง

7.3 นิสัยพื้นฐานแห่งการบรรลุธรรมเป็นอย่างไร

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดเจนว่า การที่พระองค์ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในปัจจุบันได้นั้น เป็นเพราะปฏิบัติตามรอยทางเก่าของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ก่อน ๆ อย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน

รอยทางเก่าของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ในอดีต ก็คือ **มรรคมืองค์ 8** นั่นเอง

แต่การที่พระองค์ทรงปฏิบัติมรรคมืองค์ 8 ได้สมบูรณ์แบบนั้น ก็เพราะทรงมีนิสัยพื้นฐานแห่งการบรรลุลหรรณ 3 ประการ คือ **เคารพ วินัย อุดทน** ดังสรุปเป็นภาพที่ชัดเจนได้ดังนี้

นิสัยพื้นฐาน 3 ประการนี้ได้เป็นอุปการะให้พระองค์บำเพ็ญบารมีมาได้ตลอดรอดฝั่ง จนกระทั่งตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเมื่อตรัสรู้แล้วนิสัยพื้นฐานทั้ง 3 ประการนี้เอง ได้กลายมาเป็นคุณสมบัติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า 3 ประการ คือ

- 1) ความเคารพที่สมบูรณ์แบบ ได้กลายมาเป็น พระปัญญาธิคุณ
- 2) ความมีวินัยที่สมบูรณ์แบบ ได้กลายมาเป็น พระบริสุทธิคุณ
- 3) ความอดทนที่สมบูรณ์แบบ ได้กลายมาเป็น พระมหากรุณาธิคุณ

เพราะฉะนั้น การที่ตัวของเราจะรองรับคุณธรรมจากครุฑต้นแบบและปฏิบัติมรรคมืองค์ 8 ได้สมบูรณ์แบบนั้น ก็ต้องเป็นผู้มากด้วยความเคารพ เพราะเป็นทางมาแห่งปัญญาที่สมบูรณ์ ต้องเป็นผู้มากด้วยวินัยเพราะเป็นทางมาแห่งศีลที่สมบูรณ์ และต้องเป็นผู้มากด้วยความอดทน

เพราะเป็นทางมาแห่งสมาธิที่สมบูรณ์อันนำไปสู่การตรัสรู้ และการมีมหากรุณาธิคุณที่สมบูรณ์
ดุจเดียวกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั่นเอง

7.4 การดำเนินชีวิตที่ไม่ประมาทในการประพฤติพรหมจรรย์เป็นอย่างไร

การประพฤติพรหมจรรย์ได้ตลอดรอดฝั่งนั้น จำเป็นต้องรู้ว่า สิ่งที่คุณใส่ใจ คือ นิสัย
และนิสัยนั้นเกิดจากการใช้ปัจจัย 4 ในระหว่างดำเนินชีวิตไปในแต่ละวัน

หากการใช้ปัจจัย 4 ในแต่ละวันขาดสติและปัญญาพิจารณาด้วยความระมัดระวัง
อีกทั้งปล่อยใจให้ตกอยู่ในอำนาจของกิเลสด้วยแล้ว นั้นย่อมกลายเป็นการเพาะนิสัยชั่วขึ้นมา
ที่คุณใส่ใจ และนิสัยชั่วนั้นก็กลายเป็นการประพฤติกกรรมชั่ว ที่นำไปสู่การก่อบาปกรรมโดย
อัตโนมัติเป็นประจำอยู่ทุกวัน โดยที่ตนเองไม่รู้ตัว

ผลสุดท้ายย่อมกลายเป็นอัสวกิเลสที่หมักดอง ห่อหุ้ม ปีบคั้น กัดกร่อน ผูกมัดใจให้
จมอยู่กับความอเล่ห์อาวรณ์ในการเวียนว่ายตายเกิดไปอีกรับภพหน้าชาติไม่ถ้วน

ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่จะดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาทได้นั้น เขาจึงต้องมองออกว่า
ห้องแห่งกำเนิดนิสัยดี-ชั่วในตัวมนุษย์ ตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตายนั้น มีทั้งหมด 5 ห้อง
ได้แก่ ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องแต่งตัว ห้องครัว และห้องทำงาน

ผู้ที่มีสติปัญญาในการประพฤติพรหมจรรย์นั้น ต้องปิดกั้นไม่ให้นิสัยชั่วจากการใช้ปัจจัย
4 รั่วรดเข้ามาในใจผ่านห้องแห่งนิสัยทั้งห้านี้ได้ จึงจะสามารถปิดนรก เปิดสวรรค์ ถางทาง
ไปพระนิพพานได้สำเร็จตลอดรอดฝั่ง

หนึ่ง คือ ห้องนอน

ตามความเข้าใจของชาวโลกทั่วไปนั้น ห้องนอน คือ ห้องที่พักผ่อนและผลิตทายาท

แต่ห้องนอนในสายตาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น กลับตรงกันข้าม คือ เป็นห้องที่
ผลิตบุญ โดยมีคำอธิบายง่าย ๆ ว่า หลับอยู่ในอุ้ทะเลบุญ ตื่นอยู่ในอุ้ทะเลบุญ จากนั้นพระองค์
ก็ทรงชี้ไปที่โคนไม้ อันเป็นสถานที่บำเพ็ญเพียรภาวนาเพื่อการบรรลุธรรม

โคนไม้ นี้เอง คือ ห้องนอนของพระอริยเจ้าที่ใช้สำหรับเพาะนิสัยชุ่มชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อการบรรลุธรรม

สอง คือ ห้องน้ำ

ตามความเข้าใจของชาวโลกนั้น ห้องน้ำคือห้องที่แสดงรสนิยมในการใช้ชีวิตส่วนตัวได้หรูหราที่สุด บางคนถึงกับสร้างโถส้วมสำหรับขับถ่ายด้วยทองคำ

แต่ห้องน้ำในสายตาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น กลับตรงกันข้าม คือเป็นห้องเพื่อการตรวจสุขภาพ เพราะสิ่งที่แสดงถึงควมมีสุขภาพดีหรือสุขภาพไม่ดีได้ชัดเจนที่สุด ก็คือ อุจจาระและปัสสาวะในตัวของคน ๆ นั้นนั่นเอง เช่น ถ้าขาดน้ำก็ท้องผูก ถ้าถ่ายเหลวก็ท้องเสีย มีเชื้อแบคทีเรียในท้อง ถ้ามีสีเลือดติดมากับอุจจาระ ก็แสดงว่าอาจมีแผลในลำไส้ เป็นต้น การสังเกตสีปัสสาวะและอุจจาระในแต่ละวันเช่นนี้ ย่อมทำให้เฝ้าระวังรักษาสุขภาพได้ทันทั่วทั้งที่

ในเวลาเดียวกัน การฟื้นฟูสุขภาพของแต่ละคน หากฉุกเฉินหาการรักษาไม่ได้ โอสถวิเศษประจำตัวก็คือ น้ำปัสสาวะที่กลั่นออกมาจากภายในตัวของคน ๆ นั้นนั่นเอง นี่คือน้ำของพระอริยเจ้าที่ใช้สำหรับเพาะนิสัยชุ่มชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อการบรรลุธรรม

สาม คือ ห้องแต่งตัว

ตามความเข้าใจของชาวโลกนั้น ห้องแต่งตัวคือห้องที่เสริมบุคลิกภาพให้เป็นที่ติดตามต้องใจผู้คนที่พบปะในสังคม หลายคนจึงทุ่มเททรัพย์สินเงินทองที่หามาได้ด้วยความยากลำบากหมดไปกับการแต่งตัว บางรายถึงกับยอมเป็นหนี้เป็นสินเพื่อซื้อเครื่องสำอาง น้ำหอม นานากลิ่น สีนํ้าแบรนต์เนม ฯลฯ เพื่อตกแต่งร่างกายภายนอกให้หรูหราโดดเด่นในสังคม ห้องแต่งตัวของชาวโลก จึงเป็นห้องที่ฟุ้งชานปรุ่งแต่งด้วยกิเลสอย่างหนัก

แต่ห้องแต่งตัวในสายตาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น กลับตรงกันข้าม คือเป็นห้องเพื่อพิจารณาอสุภะและมรณานุสติ

จีวรที่พระภิกษุหนุ่มนั้นพระองค์ให้ไปเอามาจากผ้าห่อศพ สิ่งที่พบในป่าช้าก็คือซากศพที่อืดเน่าเฟะสิ้นความงามอยู่ตรงหน้า อันเป็นการเตือนสติตนเองอย่างชัดเจนว่า ตัวเรา

เองนั้น แท้จริงก็คือ **ซากศพเคลื่อนที่ที่ยังมีชีวิตอยู่ และอนาคตที่แน่นอนของทุกคน ก็คือ ความตาย** นี่ก็คือ **ห้องแต่งตัวของพระอริยเจ้า** ที่ใช้สำหรับเพาะนิสัยยุ่มชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อการบรรลุธรรม

สี่ คือ ห้องครัว

ตามความเข้าใจของชาวโลกนั้น ห้องครัวคือห้องที่แสดงฐานะความเป็นอยู่ที่หรูหราทางเศรษฐกิจของครอบครัวได้ดีที่สุด ยิ่งมีอาหารการกินที่วิเศษพิสดารเหนือกว่าชาวบ้านมากเท่าไร ยิ่งเป็นความภาคภูมิใจในฐานะความเป็นอยู่ที่หรูหรามากเท่านั้น ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วยังการจืดเลี่ยนใดมีการทุ่มเทให้การประดิดประดอยอาหารการกินให้เลิศหรูมากเท่าไร ห้องครัวยิ่งกลายเป็นห้องที่มีการล้างผลาญทรัพยากร ชนิดกินทั้งกินขว้างอย่างมากที่สุด ทำลายสุขภาพอย่างหนักที่สุด สิ้นเปลืองงบประมาณมากที่สุด และกระตุ้นให้เกิดกำลังในการเสพกามราคะมากที่สุด

แต่ห้องครัวในสายตาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น กลับตรงกันข้าม คือเป็น**ห้องเพื่อการควบคุมกามกิเลส**

พระองค์จึงกำหนดให้พระภิกษุเลี้ยงชีวิตด้วยการบิณฑบาต และกำหนดให้ฉันภัตตาหารเพียงมือเดียวหรือสองมือ คือเข้ากับเพลเท่านั้น เพื่อตัดเสบียงกาม และให้รู้จักประมาณในการรับ พิจารณาในการใช้ โดยต้องคำนึงถึงสุขภาพ ความพอดี และความเหมาะสมเป็นหลัก แล้วเอาเรี่ยวแรงที่ได้รับจากข้าวปลาอาหาร มาประพฤติปฏิบัติธรรม ญาติโยมก็ได้บุญ ตนเองก็เป็นเนื้อนาบุญ เมื่อถึงคราวเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็เป็นกำลังสำคัญที่ไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณมากมายในการเลี้ยงดู นี่ก็คือ **ห้องครัวของพระอริยเจ้า** ที่ใช้สำหรับเพาะนิสัยยุ่มชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อการบรรลุธรรม

ห้า คือ ห้องทำงาน

ตามความเข้าใจของชาวโลกนั้น ห้องทำงานคือห้องแห่งการหาทรัพย์สมบัติมาเลี้ยงชีวิต ถ้ามีนิสัยดีก็หาสมบัติได้ไม่ยาก แต่ถ้าทำงานแบบมั่งง่ายก็ได้แต่ความวิบัติ

ห้องทำงานของใครก็เป็นไปตามลักษณะอาชีพของคน ๆ นั้น

ถ้าเป็นเกษตรกร ห้องทำงานก็คือ เรือกสวนไร่นา

ถ้าเป็นพนักงานบริษัท ห้องทำงานก็อยู่ในตึก ในอาคาร

ถ้าเป็นมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ห้องทำงานก็อยู่บนหลังมอเตอร์ไซค์

สิ่งที่ล้างผลาญให้เศรษฐกิจของชาวโลกถึงกาลอวตวายได้รวดเร็วที่สุด ไม่มีอะไรเกิน

อบายมุข

สถานที่ทำงานใดที่ปล่อยให้อบายมุขบุกครอบครองเมื่อไร สมบัติที่คิดว่าจะได้ จะกลายเป็นวิบัติทันที กิจการที่เคยดี ก็จะมีถดถอย ยิ่งประกอบมิจฉาชีพด้วยแล้ว ยิ่งไม่นานนักทั้งอบายมุขและมิจฉาชีพก็จะช่วยกันถล่มทำลายให้หน้าที่การงานล้มละลายถึงแก่กาลล่มสลายเร็วกว่าเดิม

สำหรับห้องทำงานในสายตาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น คือ **ห้องแห่งการฝึกสติ และปัญญาที่ใช้สำหรับเพาะนิสัยห่มชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อการบรรลุธรรม**

พระองค์ทรงสอนว่า “ภิกษุทั้งหลาย ทุกอย่างก้าวที่เธอนั่ง นอน ยืน เดินไปนั้น ต้องพึงระวังให้ดี อย่าให้มีสิ่งใดที่เป็นข้าศึกต่อการประพฤติพรหมจรรย์มาจับตัวเธอไปได้

พึงระวังข้าศึกทางตา คือรูปสวย ๆ ที่มาที่มตาแล้วทำให้ใจหลงไหลติดอยู่ในรูปสวย ๆ

พึงระวังข้าศึกทางหู คือเสียงหวาน ๆ ที่มาที่มหูแล้วทำให้ใจหลงไหลติดอยู่ในเสียงเพราะ ๆ

พึงระวังข้าศึกทางจมูก คือกลิ่นหอม ๆ ที่มาที่มจมูกแล้วทำให้ใจหลงไหลติดอยู่ในกลิ่นหอม ๆ

พึงระวังข้าศึกทางลิ้น คือ รสอร่อย ๆ ที่มาที่มลิ้นแล้วทำให้ใจหลงไหลไปกับรสอร่อย ๆ

พึงระวังข้าศึกทางกาย คือ สัมผัสที่ถูกใจมาที่มกายแล้วทำให้ใจหลงไหลไปกับสัมผัสที่ถูกใจนั้น

และพึงระวังข้าศึกทางใจ คือ อกุศลจิตที่เกิดขึ้นมาที่มใจแล้วทำให้ใจหลงไหลไปกับอกุศลจิต

ถ้าเธอพึงระวังข้าศึกต่อการประพาศพรหมจรรย์อย่างนี้ได้ทุกอย่างก้าว ใจของเธอก็จะปลอดภัย การดำเนินชีวิตของเธอย่อมมีสติ ไม่นานนักสัมมาสมาธิย่อมเกิด เธอย่อมเข้าถึงธรรมได้ไม่ยาก”

ทุกอย่างก้าวที่ดำเนินไปด้วยสติและปัญญา ระแวงภัยที่น่าระแวง มองเห็นโทษภัยในสิ่งเล็กน้อยที่จะนำไปสู่อกุศลจิต นี่คือ ห้องทำงานของพระอรหันต์ที่ใช้สำหรับเพาะนิสัยข่มชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อการบรรลุธรรม

เพราะฉะนั้นการดำเนินชีวิตอยู่ในห้องแห่งการพิฆาตกิเลสทุกกลมหายใจเข้าออกเช่นนี้คือการดำเนินชีวิตที่ไม่ประมาทต่อการประพาศพรหมจรรย์

7.5 สรุป : การข่มชีวิตให้ถูกธรรม

จากเนื้อหาวิชาสูตรสำเร็จการสร้างบารมีเป็นทีมที่เรียบเรียงจากคำสอนของพระเดชพระคุณพระภิกษุญาณวชิโรดม (หลวงปู่ทวดตื้อ) ทั้งหมดนี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านสรุปว่า บุคคลที่จะนำความเจริญรุ่งเรืองในธรรมมาสู่ตนเองและพระพุทธศาสนาได้นั้น จะต้องปฏิบัติตนดังนี้

1) ต้องเป็นผู้ที่มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นต้นแบบในการสร้างบารมี เพื่อมุ่งรื้อปฏิสังขารอย่างข่มชีวิตเป็นเดิมพัน

2) ต้องเป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยองค์ประกอบแห่งความเจริญในชีวิต 3 ประการ คือ

1. มีศรัทธาเป็นต้นแบบ

2. มีนิสัยพื้นฐานแห่งการบรรลุธรรม

3. ดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาทในการประพาศพรหมจรรย์

3) ต้องเป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยความรู้พื้นฐานในการสร้างทีมงานสี่ทศอายุพระพุทธศาสนาทั้ง 5 ประการ คือ

1. วุฒิธรรม 4 หลักการแสวงหาปัญญา

2. บารมี 10 ทศ เส้นทางแห่งการตรัสรู้ธรรม

3. นิสสัย 4 บทฝึกพุทธบุตรให้มีนิสัยทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน
4. มรรคมงคล 8 หัวใจแห่งการบรรลุธรรม
5. การบริหารวัดให้เป็นสถานที่เหมาะสมแก่การบรรลุธรรม

หากบุคคลใดทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน ปฏิบัติไปตามเส้นทางของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดชีวิต บุคคลนั้น ย่อมเป็นผู้ที่ทุ่มชีวิตได้ถูกต้องธรรม สามารถฝึกฝนตนเองเพื่อให้เข้าถึงสมาธิ และบรรลุธรรมได้ไม่ยาก ยิ่งกว่านั้น ผู้ที่ทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันในการสร้างบารมี ย่อมเป็นผู้สร้างความเจริญรุ่งเรืองในธรรมให้แก่ตนเอง หมู่คณะ และพระพุทธรศาสนา เขาย่อมสามารถทำหน้าที่เผยแผ่พระพุทธรศาสนาไปสู่ใจชาวโลกทั่วทุกมุมโลกได้สำเร็จอย่างแน่นอน

บรรณานุกรม

1. พระไตรปิฎก

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. 2529. เสนาสนสูตร, พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทศกนิบาต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. 2529. ปุพพังคสูตร, พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทศกนิบาต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. 2529. ธัมมัญญสูตร, พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. 2529. ปฐมกัลยาณमितตสูตร, พระสุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย มหาวรรค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. 2529. วุฒิธรรมสูตร, พระสุตตันตปิฎก จัตตุกนิกาย จตุกกนิบาต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. 2529. สิงคาลกสูตร, พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. 2529. มหาจัตตารีสกสูตร, พระสุตตันตปิฎก มัชฌิม-นิกาย อุปริปัณณาสก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. 2529. นิสสัย 4, พระวินัยปิฎก มหาวรรค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

2. หนังสือธรรมะ

พระภิกษุญาณวชิรญาณ (เผด็จ ทตฺตชีโว). สุขภาพนักสร้างบารมี. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์-การพิมพ์ (1997) จำกัด, 2550

พระภิกษุญาณวชิรญาณ (เผด็จ ทตฺตชีโว). คัมภีร์ปฏิรูปมนุษย. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1997) จำกัด, 2547

พระภิกษุญาณวชิรญาณ (เผด็จ ทตฺตชีโว). เข้าไปอยู่ในใจ. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัทเซอร์-กราฟฟิค 1991 จำกัด. 2546

พระภิกษุญาณวชิรญาณ (เผด็จ ทตฺตชีโว). ปฏิรูปเทศ 4 สูตรสำเร็จการบริหารวัด. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท เพาเสอร์ พรินท์ จำกัด. 2544

พระภิกษุญาณวชิรญาณ (เผด็จ ทตฺตชีโว). แต่...นักสร้างบารมี เล่ม 1. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท ฟองทองเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด. 2539

พระภิกษุญาณวชิรญาณ (เผด็จ ทตฺตชีโว). แต่...นักสร้างบารมี เล่ม 2. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท ฟองทองเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด. 2539

พระมหาดอกเตอร์ สมชาย ฐานวุฑฺโฒ. มงคลชีวิต 38 ประการ ฉบับธรรมทายาท. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท บีเอ็นเค บুক จำกัด. 2533

พ.อ. ปิ่น มุกฎิณท์. แนวสอนธรรมะนักธรรมตรี. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ คลังวิทยา, 2514

3. พระธรรมเทศนาในวาระโอกาสต่าง ๆ

ห้องแห่งนิสสัย-ชั่ว, พระภิกษุญาณวชิรญาณ, ในโอกาสประชุมพระภิกษุศูนย์สาขาต่างประเทศ, วันศุกร์ที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2550, เวลา 08.00-09.30 น.

หลักการฟังธรรม, พระภิกษุวิริยคุณ , ในโอกาสเทศน์อบรมสาธุชน, วันอาทิตย์ที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2550, เวลา 16.00-17.00 น.

หลักการบริหารวัดพระธรรมกาย, พระภิกษุวิริยคุณ , ให้การต้อนรับและถวายความรู้พระอัครคันตุกะ, วันอังคารที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2550, เวลา 13.00-16.00 น.

กำเนิดศาสนา, พระภิกษุวิริยคุณ , ในโอกาสอบรมพระภิกษุหวัชระ, วันอังคารที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2550, เวลา 13.00-16.00 น.

บทฝึกนิสัย, พระภิกษุวิริยคุณ , ในโอกาสอบรมพระภิกษุหวัชระ, วันจันทร์ที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2550, เวลา 13.00-16.00 น.

จิตวิทยาการสอนพระพุทธศาสนา, พระภิกษุวิริยคุณ , ในโอกาสอบรมถวายความรู้เจ้าสำนักเรียนบาลี, วันเสาร์ที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2550, เวลา 08.30-11.00 น.

มรรคมืองค์ 8, พระภิกษุวิริยคุณ , ให้โอวาทที่มงานอบรมชาวต่างประเทศ, วันอังคารที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2550, เวลา 13.00-16.00 น.

วิวัฒนาการวัดไทยสู่ยุคปัจจุบัน, พระภิกษุวิริยคุณ , ในโอกาสประชุมสมาชิกองค์กร, วันจันทร์ที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2546, เวลา 09.00-11.00 น.